

УДК 330.83

МІСЦЕ І РОЛЬ ЛЮДИНИ В ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ

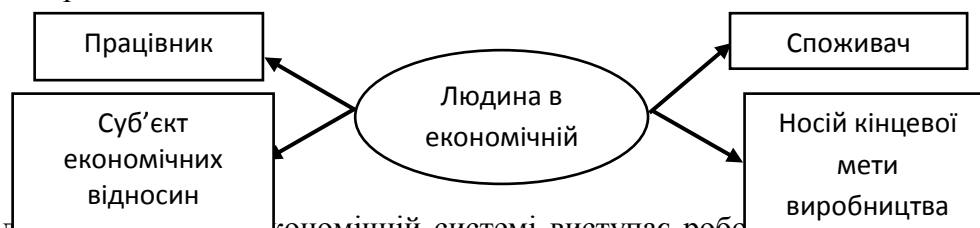
Студ. А.В. Потапенко, гр. БЕП-1-15

Науковий керівник доц. О.І. Пальчук

Київський національний університет технологій та дизайну

Людина - надзвичайно складна істота, вона поєднує в собі біологічне і соціальне. Як біологічна істота людина - унікальний продукт природи, мисляча істота, наділена сукупністю фізичних і розумових здібностей, здатністю взаємодіяти з природою і жити за її законами.

Людина економічна - головний творчий суб'єкт ринкової економіки, який володіє свободою вибору і приймає економічно раціональні та оптимальні рішення з урахуванням усіх наявних можливостей і умов, відповідно до своїх особистих інтересів, мети і пріоритетів. На всіх етапах розвитку суспільства людина перебувала в центрі всіх економічних процесів і явищ. В економічній системі людина виступає як працівник, як суб'єкт економічних відносин, як споживач, як носій кінцевої мети суспільного виробництва.

Людина-працівник в економічній системі виступає робочою силою, особистим фактором виробництва, головним елементом продуктивних сил. В умовах розвитку науково-технічного прогресу вимоги до рівня підготовки працівників зростають. Без постійного підвищення рівня освіти, кваліфікації, культури, зміцнення здоров'я, вироблення психологічної сталості працівники не здатні ефективно взаємодіяти з іншими прогресуючими елементами продуктивних сил - новою технікою, передовими технологіями, системами управління й організації виробництва.

Людина як суб'єкт економічних відносин реалізує себе в економічній системі завдяки певним господарським відносинам, у які вона вступає з іншими суб'єктами в процесі виробництва, розподілу, обміну і споживання благ.

Людина як споживач реалізує себе через задоволення своїх різних потреб. Потреби людини можна поділити на потреби людини-працівника і потреби людини-підприємця. Потреби людини-працівника пов'язані з відтворенням робочої сили, тобто з особистим споживанням. Потреби людини-підприємця стосуються відтворення матеріально-речових факторів виробництва, тобто виробничих потреб.

Людина в її цілісній сутності є головним критерієм розвитку суспільного виробництва і головною його метою. Суспільний продукт, проходячи через фази виробництва, розподілу й обміну завершує свій цикл у фазі споживання. Без споживання виробництво існувати не може, воно не має сенсу. Задоволення різнобічних потреб людини - ось призначення будь-якого виробництва. У цьому аспекті людина зі своїми потребами є природною і кінцевою метою суспільного виробництва й одночасно головним фактором його функціонування.

Таким чином, функціонування і розвиток економічної системи неможливо оцінювати поза існуванням людини, її трудової діяльності, взаємозв'язків, потреб, інтересів, мотивацій. Людина є центральним елементом економіки, вона є активним учасником господарської діяльності як робоча сила, здатна до праці, а також як суб'єкт-споживач, вступаючи в економічні стосунки задля виробництва і споживання життєвих благ.